

ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה ודומיעו
וימדו בעמר ולא העדיף המרבה ודומיעו לא
החסיר איש לפי אכלו לקטו ויאמר משה אליהם
איש אל יותר ממוצו עד בקר ולא שמעו אל משה
ויותר אנשים ממוצו עד בקר ויום הולעים ויבא
ויקצף עליהם משה וילקטו אתו בבקר בבקר
איש לפי אכלו וזם השמש וזם וירי ויום
הששי לקטו לזם משנה שני העמר לאוד ויבא
כל תשיאי העדה ויגידו למשה ויאמר אליהם הוא
אשר דבר יהוה שבתן שבת קדש ליהוה מדבר
את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלן בשלן
ואת כל העדף תגידו לכם למשמרת עד הבקר
ולתודו אתו עד הבקר כאשר צוה משה ולא
הבאיש ורמה לא היתה בו ויאמר משה אכלו
היום כי שבת היום ליהוה היום לא תבא אהו
בשדה שלשת ימים תלקטו ויום השביעי שבת
לא יהיה בו ויהי יום השביעי ילא מן העם
לקטו ולא מלאו ויאמר יהוה

אל משה עד אנה מאנחתם לשמר מצוהי ותורת
לא כי יהוה נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם
יום הששי לזם ימים שבו איש תודו את
יאל איש ממקמו ביום השביעי וישבתו העם
ביום השביעי ויקראו בית ישראל את שמו מן
הוא כרע יד נתן וטעמו נאפיחה ברוש ויאמר
משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר ממנו
למשמרת לדורותם למען יראו את הלאים אשר
האכלתי אתכם במדבר בהוציא אתכם מארץ
מצרים ויאמר משה אל אהרן קח ששבת אהרן
נתן שמה מלא העמר מן והנה אתו לפני יהוה
למשמרת לדורותם כאשר צוה יהוה אל משה
ותודו אהרן לפני העדה למשמרת ונני ישראל
אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ
וישבת את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען
והעמר עשירית האיפה הוא

ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סיני למסעיהם
על פי יהוה ויחזו ברכיזים ואין מים לשבת העם
וירם העם עם משה ויאמרו הנו לנו מים ולשבתה
ויאמר להם משה מה הריבון עמדי מה תנסון את
יהוה וישמא שם העם לחים וילך העם על משה
ויאמר להם זה העליתנו ממצרים להמית אתנו
ואת בני ואת מקלי בלמא וישעק משה אל יהוה
לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסבולתי